

om Fiskeriet i Kattegattet og ved Bornholm, udenfor Søterritoriets Grænser, lig den trufne for Nordsøen, nemlig en saadan, at det ene Fiskeri ikke maa fortrædige det andet. Flertallet har næret nogen Tvivl om, at det vilde være rigtig ved Lov at stille Søterritoriet ud for Bornholm anderledes end ud for det øvrige Land, ihvorvel man erkjender, at svenske Fiskere, indtil de senere Aar have drevet saavel Lags- som Sildefiskeri tæt ind til Bornholms Kyster, hvilket ved Forslaget indskrænktes til kun at gjælde Sildefiskeriet i 4 Maanedes. Som Følge af nævnte Tvivl har man forlangt Oplysning af Regjeringen om dette Spørgsmaal, og efter Modtagelsen af disse Jes, at der er truffen Overenskomst med Sverig, gjældende indtil videre, og et Brud paa denne, uden foregaaende Forhandling med Nabolandet, ville let kunne opfattes som et uvenligt Stridt, og en saadan Opfattelse vil man ikke give Anledning til, da man antager, at der muligvis kan træffes en international Overenskomst om Fiskeri udenfor Søterritoriet, hvorved svenske Fiskere, kun under saadanne Forhold, hvor Vind og Strøm driver dem ind paa Søterritoriet, faar Lov til at fiske paa dette.

Da Søterritoriet ud for Bornholm ikke har de flade Strande eller smulere Bunde, og da Landet heller ikke har større Indvige og endnu mindre har Fjorde og altsaa ikke kan sammenlignes med det øvrige Lands Fiskebunde, har Udvalget foreslaaet under Kapitel 2 stillet et Vædringsforslag vedrørende Bornholm alene (Vædringsforslag Nr. 17).

Før at Bestemmelsen om, at Fremmede ikke maa drive Fiskeri paa dansk Søterritorium, ikke skal ske ved en Omgaaen af Loven, har man, foruden hvad Regjeringen har foreslaaet som Værn derimod, nemlig de 5 Aars Ophold, ment, at der vilde være en yderligere Betryggelse i, at man forbyder andre at drive Fiskeri sammen med danske Underjaater, og ved at drive maa forstås nærmest de der har tilskudt Kapital eller bekostet Redskaber og ligeledes tage Indtægten af et vist Fiskeri, selv om Mandslabet var dansk (Vædringsforslag Nr. 1).

Malegaardsretten er som bekendt af meget gammel Oprindelse og har i Tidernes Løb

noget stiftet Karakter, idet den fra først af kun tilkom enkelte Grundeiere og er senere gaaet over til en almindelig Ret for alle saadanne, samt paa nogle Steder adskilt fra vedkommende Grundeierdom og ved Skjæder gaaet fra Mand til Mand, ligesom enhver anden privat Eiendom; endvidere har Højesteret ved Dom af 7de Mai 1873 fortolket Lovens 5—10—43 saaledes, at nævnte Bestemmelse giver Grundeieren udelukkende Ret til ud for sin egen Grund at drive Malefiskeri ved Benyttelsen af Malegaard, og at Ingen er berettiget til at lægge Hindring i Veien for Udøvelsen af denne Ret ved med Russer eller med Garn, der ere indrettede til Malefiskeri, at drive dette Fiskeri udfor anden Mand's Grund, saavidt Grundens Bestaaffenhed tilsteder Anlæg af Malegaard. Forslaget gaar derimod ud paa, at naar Grundeieren ikke bruger sin Ret eller ikke har Russer udsatte i Forbindelse med selve Malegaarden eller Malestaderne, maa enhver frit fiske, selv med Alarusser, og endelig selv om Russerne ere udsatte, maa der fiskes med fritstaaende Alarusser, naar dette Fiskeri ikke udøves saanær, at det skader førstnævnte Fiskeri. Denne Bestemmelse anse vi for billig saavel overfor Eieren af denne Ret, som ogsaa overfor Fiskerbefolkningen, idet man fratager ikke Eieren's Ret til at afbenytte den paa den Tid, som dette Fiskeri drives, nemlig 3 Maanedes om Efteraaret og ganske enkelte Steder om Foraaret, og paa den anden Side kan den almindelige Fiskerbefolkning uhindret fiske den øvrige Tid; derimod have vi foreslaaet at Bestemmelsen i Forslaget i samme Omfang som hidtil skal udgaa (Vædringsforslag Nr. 4), da denne ville medføre en Uthdelighed, saa at man ikke kunne forstå enten Højesterets Fortolkning skal være gjældende eller de foreslaaede Bestemmelser, at Enhver kan fiske med Alarusser naar Eieren's Russer ikke ere udsatte.

Mindretallet mener derimod, at det vilde være rigtigt at foreslaa en Grændse for, hvor nær andet Fiskeri og Fiskeri med Alarusser maa komme en Malegaard eller Malestade, for at Fiskerne altid kunne vide, hvor de tør fiske. Hvor ønskeligt det end kunde være, mene Flertallet, at det ikke lader sig